

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14Csp/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120240588
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6120240588.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, proti žalovanej C. N., W.. XX.XX.XXXX, M. F. V.. Š.Y. XXXX/X, XXX XX A., o zaplatenie sumy 2.995,23 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 2.900,22 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.580,20 Eur od 10.12.2019 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V zvyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 94 %, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o určení výšky náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou, ktorá bola doručená elektronicky dňa 13.02.2020 Okresnému súdu Banská Bystrica na upomínacie konanie, domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 2.995,23 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.645,35 Eur od 10.12.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 09.12.2019 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a ním, postúpil mu postupca pohľadávku voči žalovanej. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 02.12.2014 Zmluvu č. 5065589701 (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Pri právnom posúdení zastával názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii, v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 04.04.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 03.04.2018, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka predstavovala ku dňu postúpenia sumu vo výške 2.995,23 Eur a pozostávala z istiny vo výške 1.645,35 Eur, z riadneho úroku vo výške 1.114,13 Eur a z úroku z omeškania vo výške 205,89 Eur a z poplatkov vo výške 29,86 Eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok. Žalovaná po

postúpení pohľadávky nevykonala žiadne úhrady. Dlžná suma tak predstavuje čiastku 2.995,23 Eur. Okrem zaplataenia tejto sumy požadoval zaplatiť i úroky z omeškania počnúc dňom 10.12.2019, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

2. O žalobe žalobcu rozhodol Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní platobným rozkazom Sp.zn.: 16Up/346/2020 zo dňa 05.03.2020, ktorým žalobe vyhovel. Tento platobný rozkaz žalovaná napadla odporom zo dňa 20.04.2020, ktorý bol doručený Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 29.04.2020 s podaním na pošte dňa 28.04.2020. Okresný súd Banská Bystrica ako upomínací súd (ďalej len „upomínací súd“) vyzval žalobcu výzvou zo dňa 19.05.2020, aby sa v lehote 15 dní od doručenia výzvy vyjadril k podanému odporu a aby v tej istej lehote navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Na to žalobca elektronickým podaním, ktoré bolo doručené súdu upomínaciemu dňa 09.06.2020 (včas), navrhol v zmysle tejto výzvy pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa CSP. Výzva upomínacieho súdu zo dňa 19.05.2020 bola doručená žalobcovi prostredníctvom právneho zástupcu dňa 25.05.2020.

3. Na to upomínací súd vec postúpil dňa 15.06.2020 tunajšiemu súdu na konanie ako vecne a miestne príslušnému na prejednanie veci podľa CSP.

4. Žalovaná v odpore uviedla, že nesúhlasí s povinnosťou na zaplataenie žalovanej sumy uloženej v platobnom rozkaze, ktorý žalobca uplatňuje bez právneho dôvodu a v rozpore s Ústavou SR a Únijným právom, keď žiada priznať bezdôvodné obohatenie a úžeru, čo je v demokratickom štáte neprípustné. Žiadala, aby súd podrobil zmluvu súdnej kontrole z úradnej povinnosti a rozhodol, že všetky neprijateľné podmienky, o ktorých spotrebiteľ mal byť zo strany dodávateľa náležite poučený, nie sú pre spotrebiteľa záväzné a aby súd určil, ktoré povinné zákonné náležitosti zmluvy absentujú. Uvedené je súd povinný urobiť najmä s prihliadnutím na Smernicu Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Počas zmluvného vzťahu bola dobromyseľná a verila, že dodávateľ, keďže zmluvy vyhotovuje, jedná zodpovedne, čestne a dodržiava zákony SR a EÚ, pričom sa nepredpokladá, že môže použiť nekalé praktiky a neprijateľné podmienky. Všeobecne poukázala, že ide o neprijateľné zmluvné podmienky Občianskeho zákonníka podľa § 53 písm. g/, h/, k/, o/, p/, r/, t/, u/, v/. Zmluva je predtlačená, formulárová a spotrebiteľ nemôže obsah zmluvy ovplyvniť a musí ju podpísať tak, ako mu bola predložená. Zodpovedný zo zákona je za zmluvu ten, kto ju vyhotovil. Spotrebiteľ len podpíše zmluvu, lebo si myslí, že ju vyhotovil profesionál a spláca úver, lebo si myslí, že je to tak správne. Tento pohľad sa v posledných mesiacoch zmenil pri pozieraní videa na youtube zo dňa 09.09.2017 CSP - prednáška v Nitre pod názvom Na začiatku bola zmluva. Každá zmluva musí obsahovať 4 povinné obligatórne náležitosti a to presne určenie účastníkov zmluvy, presne zapísanú a poskytnutú sumu úveru - pôžičky, cenu ako odplatu a to pevnou sumou alebo splátkou, percento úrokovej sadzby x počet splátok, čas zmluvy dokedy presne trvá, a to dátum konečnej splatnosti (deň, mesiac a rok). S poukazom na § 43a Občianskeho zákonníka je dodávateľ viazaný podpísaným návrhom, inak je zmluva neplatná. Odvolávanie sa na všeobecné podmienky a obchodné podmienky je neúčinné, ak nie sú podpísané a počas uzavretia zmluvy neboli k dispozícii na prečítanie a vysvetlenie aj z nedostatku času, považujú sa preto za jednostranný úkon a spotrebiteľ nie je nimi viazaný. Má za to, že tvrdenia žalobcu sú nesprávne, keď poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Žilina Sp.zn. 11Co/80/2018, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove Sp.zn. 21Co/9/2017, pričom žalovaná v odpore vyvodzuje závery z týchto rozhodnutí. Ďalej v odpore poukázala na to, že zmluva obsahuje nesprávne uvedenie celkových nákladov a RPMN. V zmluve sú uvedené celkové náklady na úver 4.550,52 Eur, ale v skutočnosti to má byť správne 4.554,36 Eur. RPMN v zmluve je uvedená 23,43 %, ale v skutočnosti je 23,90 % podľa zdroja <<http://ekonomika.sme.sk/>>. Pre nesprávne uvedenie týchto náležitostí sa úver tak považuje za bezúročný a bez poplatkov. Tiež mala za to, že bol porušený aj § 566 Občianskeho zákonníka. Z výpisu z účtu vyplýva, že po zosplatení veriteľ pripisoval úhrady najskôr na úroky. Tiež upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nemožno nazvať za zákonné. Veriteľ je povinný oznámiť a doručiť do vlastných rúk v lehote do 90 dní a zároveň vyzvať spotrebiteľa, že musí zaplatiť presnú sumu a zistiť, čo je dôvodov neplatenia. Ide o diskrimináciu z pozície silnejšieho, lebo banka má predpokladať a vedieť, že v budúcnosti môžu nastať aj situácie, že občan môže prísť o prácu, o zdravie, poprípade nebude vládvať splácať úver z iných podobných dôvodov. Toto musí ošetriť banka hneď na začiatku pri poskytnutí úveru, napríklad poistením úveru. Inak zodpovedá za škodu. Z opatrnosti vzniesla námietku premlčania, ďalej namietala

aj aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v konaní z dôvodu, že jej nebolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky. Z týchto dôvodov žiadala žalobu zamietnuť.

5. Žalobca na odpor žalovanej reagoval podaním doručeným ešte upomínaciu súdu elektronicky dňa 09.06.2020, v ktorom uviedol, že žalovaná v podanom odpore neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali uplatnený nárok, tvrdenia žalovanej preto považoval za vadné a ničím nepodložené.

6. Uznesením Sp.zn. 14Csp/29/2020-144 zo dňa 06.07.2020 súd vyzval žalovanú podľa § 167 ods. 4 CSP, aby sa v lehote 15 dní od doručenia uznesenia písomne vyjadrila k vyjadreniu žalobcu, uviedla ďalšie skutočnosti, označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení s tým, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť. Uznesenie bolo doručené žalovanej dňa 03.08.2020. Na uznesenie žalovaná reagovala vyjadrením zo dňa 21.08.2020, ktoré bolo doručené súdu dňa 28.08.2020, t.j. po lehote uvedenej v predmetnom uznesení. Vo vyjadrení namietala opätovne aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu z dôvodu, že oznámenie o postúpení pohľadávky je neplatné. Žalobca nepredložil žiaden dôkaz, že by jej bolo doručené postúpenie pohľadávky jeho právnym predchodcom. Nepredložil žiadnu doručku s jej podpisom. Poukázala na § 17 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., kedy pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky do 5 pracovných dní odo dňa postúpenia pohľadávky. Porušenie povinností podľa prvej vety je osobitne závažným porušením povinností podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon o ochrane spotrebiteľa. Ďalej opätovne poukázala na to, že v zmluve absentujú náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., preto úver poskytnutý na základe zmluvy je treba považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 tohto zákona. Na zmluve je nesprávne uvedená ročná RPMN, táto je uvedená 15,90 %, ale v skutočnosti je 19,58 %, tiež sú nesprávne uvedené celkové náklady spotrebiteľa, tieto sú v zmluve uvedené 5.724,- Eur, ale ona v skutočnosti zaplatí sumu 6.080,40 Eur. Pokiaľ v zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia, a neuvedenia presného dátumu ukončenia úveru, presný dátum splatnosti úveru musí byť presne deň, mesiac a rok, nestačí uviesť 84 mesiacov, tento nedostatok spôsobuje to, že úver sa posudzuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky ako je dohoda o zrážkach zo mzdy, rozhodcovská doložka, rôzne poplatky, sankčný úrok, upomienky, zmluvná pokuta, neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov, keďže je uvedená nesprávne, tiež celkové náklady spotrebiteľa sú v zmluve vyčíslené nesprávne. Zdôvodnila tiež vznesenú námietku premlčania. Ak žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru listom „zo dňa 29.12.2016“ ako to nesporne vyplýva „z nepopretého tvrdenia žalobcu a listinných dôkazov“ musel vychádzať z nezaplatenia aspoň 3 splátok, t.j. splátok splatných „25.08.2016, 25.09.2016, 25.10.2019 a 25.11.2019“, pričom premlčacia doba začína vo vzťahu k celému zvyšku dlhu počítať sa od splátky splatnej dňa 25.08.2016, táto uplynula dňom 25.08.2019. Keďže žaloba bola podaná na súde až dňa 15.11.2019, stalo sa tak po uplynutí premlčacej doby. Z uvedeného vyplýva, že premlčacia doba uplynula potom aj vo vzťahu k splátkam splatným pred 25.08.2016, ktoré sa premlčujú každá samostatne vo všeobecnej premlčacej dobe. Z týchto dôvodov žiadala žalobu zamietnuť.

7. Na výzvu súdu na doplnenie skutkových tvrdení k žalobe podľa § 150 ods. 2 CSP zo dňa 04.09.2020, ktorá bola doručená žalobcovi prostredníctvom právneho zástupcu dňa 09.09.2020 žalobca reagoval vyjadrením zo dňa 22.09.2020. V tomto vyjadrení uviedol, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 2.000,- Eur. Peňažné prostriedky boli pripísané na účet žalovanej. Žalovaná sa zaviazala splatiť úver s úrokovou sadzbou vo výške 19,90 % ročne. Poskytnutý úver sa zaviazala splatiť spolu s dohodnutými úrokmi od 22.01.2015 do 22.12.2023 vo výške 42,17 Eur formou 108 pravidelných mesačných splátok splatných vždy k 22. dňu v mesiaci. Súčasne sa zaviazala uhrádzať poplatok za poistenie úveru vo výške 1,43 Eur a poplatok za každú vystavenú upomienku vo výške 25,- Eur. Dňa 09.12.2019 postúpil postupca na neho pohľadávku zo zmluvy v celkovej výške 2.995,23 Eur. Táto pozostávala z istiny vo výške 1.645,35 Eur, z poplatkov vo výške 29,86 Eur, z riadneho úroku vo výške 1.114,13 Eur, z úroku z omeškania vo výške 15,48 Eur a s ďalšieho úroku z omeškania vo výške 190,41 Eur, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 205,89 Eur. Žalovaná čerpala peňažné prostriedky v sume 2.000,- Eur z poskytnutého úveru dňa 02.12.2014. Žalovaná zaplatila do dňa postúpenia pohľadávky na istinu úveru sumu 354,65 Eur, keď potom dlhuje na istine úveru ku dňu postúpenia pohľadávky sumu 1.645,35 Eur. Po postúpení pohľadávky nezaplatila žiadnu sumu. Žalovanej boli vyúčtované poplatky v celkovej výške 133,10 Eur, keď z úhrad žalovanej na poplatky bola započítaná čiastka 103,24 Eur, keď potom ku dňu postúpenia pohľadávky neuhradené poplatky predstavujú sumu 29,86 Eur. Z úhrad žalovanej na zmluvný úrok v sume 1.990,25 Eur bola započítaná suma 876,12 Eur, keď potom zmluvný úrok ku dňu

postúpenia pohľadávky činí 1.114,13 Eur. Úroky z omeškania predstavujú ku dňu postúpenia pohľadávky spolu sumu 205,89 Eur, keď žalobca v tomto vyjadrení uvádza presný výpočet a špecifikáciu. Pokiaľ žalovaná namieta aktívnu vecnú legitímáciu v konaní na jeho strane, porušenie povinností v zmysle § 17 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. podľa jeho názoru nespôsobuje neplatnosť zmluvy o postúpení, ale je spôsobilé privodiť veriteľovi peňažnú sankciu. Napriek tomuto dal do pozornosti, že zmluva o postúpení pohľadávok bola uzatvorená dňa 09.12.2019, oznámenie o postúpení pohľadávky je datované dňom 10.12.2019 a bolo odoslané pre žalovanú na pošte dňa 11.12.2019. Preto jeho právny predchodca dodržal všetky povinnosti v zmysle § 17 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z.. Pokiaľ žalovaná ďalej namieta, že v zmluve sú nesprávne vyčíslené celkové náklady na úver, táto námietka nie je dôvodná. Žalovaná sa zaviazala úver splácať v zmluve v mesačných splátkach 42,17 Eur so splatnosťou k 22. dňu v kalendárnom mesiaci. Počet splátok v zmluve je definovaný 108 so splatnosťou prvej mesačnej splátky dňa 22.01.2015. Konečná splatnosť úveru v zmluve je uvedená dňa 22.12.2023. Celková čiastka spojená s úverom v zmluve je vyčíslená na 4.550,52 Eur. Výška poslednej splátky je tvorená zostatkom, teda nečiní 42,17 Eur ale len 38,33 Eur. Námietka, že celkové náklady na úver sú vyčíslené nesprávne je preto nedôvodná. Tiež mal za to, že RPMN v zmluve je uvedená správne. Táto je uvedená vo výške 23,43 %, pričom vo vyjadrení presne uviedol výpočet tejto RPMN. Vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania uviedol, že ani táto nie je dôvodná. V čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, teda dňa 03.04.2018 žalovaná bola v omeškani s plnením splátok po dobu dlhšiu ako tri mesiace (od 22.01.2018). Nakoľko právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru zaniká s platnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť vyhlásená pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 22.01.2018. Oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo dňa 22.02.2018. Jeho právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 03.04.2018, keď toto právo veriteľ uplatnil pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 22.03.2018. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 22.03.2018 tak začala plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 22.03.2018 a uplynula by najskôr dňa 22.03.2021). Nakoľko žaloba bola podaná na súde dňa 13.02.2020, bola podaná včas a námietka premlčania vznesená žalovanou preto nie je dôvodná. Tiež bol názoru, že v zmluve je obsiahnutá výška, počet a termíny splátok. V sume splátky je obsiahnutý aj úrok a poplatky, ktoré sú riadne špecifikované v zmluve. Zo zákona nevyplýva rozpis splátky na istinu, úroky a poplatky, preto zmluva obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z., konkrétne ustanovením § 9 ods. 2 tohto zákona. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie NS SR Sp.zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018, uznesenie NS SR zo dňa 17.04.2018 Sp.zn. 3Cdo/56/2018 a ďalšie. Tiež poukázal na príslušnú judikatúru Súdneho dvora EÚ. V súvislosti s tvrdením žalovanej, že súčasti zmluvy ako sú všeobecné obchodné podmienky musia byť podpísané, inak sú neúčinné poukázal na to, že uvedený právny vzťah treba posudzovať podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka podľa ktorého možno časť obsahu zmluvy určiť odkazom na všeobecné obchodné podmienky, nakoľko tento inštitút je upravený výlučne v obchodnom práve. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 22.07.2015, Sp.zn. 15Co/110/2015. Tiež podotkol, že žalovaná s pôvodným veriteľom uzavrela Dohodu o zaplatení dňa 10.12.2018, kde v celom rozsahu uznala čo do dôvodu a čo do výšky svoj dlh zo zmluvy, ktorý ku dňu podpísania dohody činil sumu 2.695,15 Eur. Akékoľvek preto námietky žalovanej týkajúce sa premlčania nároku sú nedôvodné.

8. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 19.10.2020, ktoré bolo doručené súdu dňa 20.10.2020, teda v deň prvého nariadeného pojednávania vo veci (20.10.2020) uviedla, že namieta aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu z dôvodu, že právny predchodca žalobcu jej nezaslal „Oznámenie o postúpení pohľadávky“, a ani nepredložil žiadnu doručku s jej podpisom. Tiež právny predchodca žalobcu jej nezaslal výzvu zo dňa 02.03.2018. Žalobca tak neunesol dôkazné bremeno preukázania doručenia výzvy zo dňa 02.03.2018 a ani oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 04.04.2018. Preto nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Fikciu doručenia Národná banka Slovenska vyhlásila za neprijateľnú zmluvnú podmienku a veriteľa za to pokutovala. Nakoľko žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu do jej dispozičnej sféry, neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu. V tomto smere poukázala na judikatúru.

9. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 21.10.2020 uviedol, že podľa odborného komentára k § 566 Občianskeho zákonníka sa čiastočné plnenie len podobá plneniu v splátkach. Pri plnení v splátkach je však výška splátok a splatnosť jednotlivých splátok vopred určená, kým pri čiastočnom plnení to tak nie je, keďže záleží iba na dlžníkovi, kedy a v akej výške čiastočné plnenie ponúkne. Podľa čl. 5.2 obchodných

podmienok banky „pri splácaní pohľadávky banky sa z došlých súm uhrádzajú jednotlivé záväzky dlžníka v tomto poradí: splatné poplatky a náklady banky súvisiace s úverov v poradí od najskôr splatného záväzku, úroky z omeškania podľa poradia od najskôr splatného, úroky z prečerpania podľa poradia od najskôr splatného, úroky podľa poradia od najskôr splatného a istina úveru“. V danej veci je potrebné vyvodit', že v prípade riadneho plnenia dlhu sa jedná o plnenie v splátkach a platby dlžníka sa započítavajú podľa dohody zmluvných strán. Naproti tomu, po predčasnom vyhlásení splatnosti úveru sa už nejedná o plnenie v splátkach, nakoľko dohoda o plnení dlhu v splátkach nie je v platnosti a každé peňažné plnenie dlžníka je potrebné prioritne započítať na istinu dlhu v zmysle § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.01.2013, Sp.zn. 9Co/377/2012.

10. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 23.11.2020, ktoré bolo doručené súdu dňa 24.11.2020 len zopakovala svoje predchádzajúce námietky.

11. Prvé pojednávanie vo veci bolo nariadené na deň 20.10.2020, tohto pojednávania sa právny zástupca žalobcu zúčastnil, žalovaná sa nezúčastnila, neúčasť na pojednávaní ospravedlnila podaním zo dňa 19.10.2020, ktoré bolo doručené súdu dňa 20.10.2020, ako dôvod neúčasti uviedla nepriaznivý zdravotný stav a dlhodobú PN. Súhlasila s prejednaním veci vo svojej neprítomnosti, keď súhlasila i s rozhodnutím vo veci vo svojej neprítomnosti. Predvolanie jej bolo doručené dňa 28.09.2020. Pojednávanie sa preto uskutočnilo v neprítomnosti žalovanej, v prítomnosti právneho zástupcu žalobcu a bolo odročené na termín 26.11.2020. Na toto pojednávanie žalovaná bola opätovne predvolaná, predvolanie jej bolo doručené dňa 09.11.2020. Tohto pojednávania sa žalovaná opätovne nezúčastnila, neúčasť na pojednávaní ospravedlnila podaním zo dňa 23.11.2020, ktoré bolo doručené súdu dňa 24.11.2020. Ako dôvod neúčasti uviedla opätovne nepriaznivý zdravotný stav a dlhodobú PN. Súhlasila s konaním a s rozhodnutím vo veci v jej neprítomnosti, keď k ospravedlneniu predložila doklad o PN s tým, že PN pre žalovanú bola vystavená dňa 06.04.2020 a ku dňu tohto pojednávania nebola ukončená. Právny zástupca žalobcu sa tohto pojednávania zúčastnil. Nakoľko súd mal splnené zákonné procesné podmienky pre pojednávanie v neprítomnosti žalovanej podľa § 180 CSP, keďže žalovaná neúčasť na pojednávaní ospravedlnila, avšak nežiadala o odročenie tohto pojednávania, súhlasila s prejednaním a s rozhodnutím vo veci vo svojej neprítomnosti, súd na tomto pojednávaní vec rozhodol v neprítomnosti žalovanej a v prítomnosti právneho zástupcu žalobcu podľa § 180 CSP.

12. V súdnej veci súd vykonal dokazovanie listinami, ktoré v konaní predložil žalobca, žalovaná v konaní nepredložila žiadne dôkazy a ani žiadne dôkazy neoznačila na vykonanie.

13. Z listinných dôkazov, ktoré predložil v konaní žalobca súd zistil tento skutkový a právny stav:

14. Dňa 02.12.2014 uzatvorili Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 ako banka na jednej strane (ďalej len „veriteľ“) a žalovaná ako dlžníčka na strane druhej Zmluvu o splátkovom úvere č. 5065589701 (ďalej len „zmluva“), keď podľa časti I. bodu I. Základné podmienky podbodu 1. predmetom zmluvy bolo poskytnutie zo strany veriteľa žalovanej splátkového úveru v sume 2.000,- Eur za podmienok dohodnutých v zmluve. Úver bol poskytnutý ako spotrebný úver na Čokoľvek. Úver bol poskytnutý pri dojednaní úrokovej sadzby fixnej do splatnosti úveru 19,90 % ročne, teda za dohodnuté úroky vo výške 19,90 % ročne. Poskytnutie úveru bolo formou jednorazového čerpania na účet uvedený v tejto zmluve. Žalovaná sa zaviazala ako dlžníčka splácať úver v mesačných splátkach 42,17 Eur vždy k 22. dňu v kalendárnom mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dojednaná na deň 22.01.2015, konečná splatnosť úveru bola dojednaná na deň 22.12.2023. Žalovaná sa zaviazala úver splácať v 108 mesačných splátkach. Splatnosť úrokov a poplatkov bola dojednaná tiež mesačne, ku dňu splátky v kalendárnom mesiaci. RPMN v zmluve je uvedená 23,43 %, priemerná hodnota RPMN v zmluve je uvedená 17,33 %. Celková čiastka spojená s úverom je vyčíslená v zmluve na 4.550,52 Eur. Všetky údaje a náležitosti uvedené v Základných podmienkach zmluvy boli platné ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, ich zmeny sa mali riadiť úverovou zmluvou, úverovými podmienkami a VOP. Z tejto časti, z tohto bodu a podbodu 10. zmluvy vyplýva, že ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia napríklad v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas je banka oprávnená postupovať v súlade s úverovými podmienkami, VOP a všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä je oprávnená požadovať zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť. Podľa tejto istej časti, tohto istého bodu a podbodu 14. zmluvy, banka vyhotoví výpis o splátkach formou amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a na požiadanie dlžníka. Podľa časti I. bodu II. podbodu 1., 2., 3. predmetnej zmluvy

poplatok za upomienku je vo výške 25,- Eur za každú vystavenú upomienku. Dlžník je povinný banke platiť poplatok za poistenie k úveru vo výške 1,43 Eur a to v pravidelných splátkach v periodicite a termíne splátok úveru. Poplatok za predčasné splatenie úveru a spôsob jeho určenia je uvedený v sadzobníku. Poplatky uvedené v tomto článku sú platné ku dňu podpisu úverovej zmluvy, pričom akákoľvek ich zmena sa riadi úverovou zmluvou, úverovými podmienkami a VOP. Podľa tejto časti bodu III. podbodu 3. úverovej zmluvy, dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, úverové podmienky, sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Žalovaná zmluvu riadne podpísala. Podpísala tiež Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a to tiež dňa 02.12.2014 (č.l. 18-19 spisu), tiež Informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) dňa 02.12.2014 (č.l. 19 spisu).

15. Žalobca v konaní tiež predložil Všeobecné obchodné podmienky banky, účinné od 01.08.2002 (č.l. 21-33 spisu) a Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s., pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a Mikropodnikateľom, účinné od 01.07.2007 (č.l. 34-45 spisu), ktoré bližšie upravovali práva a povinnosti zmluvných strán. Podľa časti B. Úvery, bodu 5. splácanie, podbodu 5.2. obchodných podmienok, pri splácaní pohľadávky banky sa z došlých súm uhrádzajú jednotlivé záväzky dlžníka v tomto poradí: splatné poplatky a náklady banky súvisiace s úverom v poradí od najskôr splatného záväzku, úroky z omeškania podľa poradia od najskôr splatného úroku z omeškania, úroky z prečerpania podľa poradia od najskôr splatného úroku z prečerpania, úroky podľa poradia od najskôr splatného úroku a istina úveru. Ak má banka splatné pohľadávky voči dlžníkovi aj na základe iných zmlúv, poradie splatenia pohľadávok je oprávnená určiť banka. Podľa tejto istej časti, bodu 8. Prípady porušenia, podbodu 8.1. písm. a/ obchodných podmienok, prípadmi porušenia sú najmä prípady označené ako prípady porušenia v úverovej zmluve a nasledujúce prípady: omeškanie dlžníka so splatením pohľadávky banky alebo so zaplatením iného peňažného záväzku voči banke o viac ako 3 mesiace; v prípade ak je dlžníkom MIKROPODNIKATEĽ omeškanie dlžníka so splatením pohľadávky banky alebo so zaplatením iného peňažného záväzku voči banke o viac ako 5 dní, alebo písm. b/ atď. Podľa podbodu 8.4. písm. a/ obchodných podmienok, ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, banka je oprávnená najmä: vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, t.j. požadovať splatenie pohľadávky banky v lehote, ktorú banka určí v Oznámení o mimoriadnej splatnosti, a dlžník je povinný v tejto lehote splatiť pohľadávku banky, podľa písm. b/ atď. V zmysle časti C. Záverečná časť VOP, bod 10. Oznamovanie a doručovanie, podbod 10.3 pri doručovaní písomnosti poštou sa zásielka považuje za doručení v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní. Písomnosti banky sa podľa bodbodu 10.1. doručujú podľa písm. a/ osobne, podľa písm. b/ poštou, a podľa písm. c/ elektronickými komunikačnými médiami. Podľa podbodu 10.5. VOP, klient je povinný oznámiť banke adresu čísla telefónu, faxu, telexu, tiež iných elektronických prostriedkov, na ktoré mu bude banka zasielať alebo oznamovať všetky oznámenia a dokumenty a bezodkladne informovať banku o akejkolvek zmene týchto údajov. V prípade, že klient tento informácie banke neoznami, považuje sa doručenie a oznámenie vykonané na poslednú známu adresu, prípadne na posledne známe číslo telekomunikačného prostriedku, za riadne vykonané.

16. Žalobca v konaní predložil i Sadzobník poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a.s., účinný od 01.09.2014 v znení Dodatku č. 1 účinného od 01.09.2014 (č.l. 46-66 spisu) o bankových poplatkoch.

17. Výzvou zo dňa 02.03.2018 veriteľ (banka) oznámil žalovanej, že ku dňu 02.03.2018 je v omeškani so splácaním pohľadávky banky vo výške 558,27 Eur. Veriteľ žiadal uhradiť túto sumu do 15-tich dní od doručenia výzvy s tým, že inak je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, čím sa stane splatnou celá pohľadávka banky a žalovaná stratí možnosť zaplatiť ju v splátkach. Táto výzva žalovanej bola doručovaná bankou na adresu V.. Š. XXXX/X, XXX XX A., s dátumom podania na pošte pre doručenie žalovanej 05.03.2018. Zásielka sa vrátila banke späť s reláciou pošty, že žalovaná ako adresátka si zásielku neprevzala v odbernej lehote (č.l. 68, č.l. 165 spisu).

18. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 04.04.2018 veriteľ (banka) oznámila žalovanej, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1. písm. a/ Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., keď súčasne týmto listom banka vyhlásila ku dňu 03.04.2018 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy, ktorú vyčíslila na čiastku 2.355,96 Eur, ktorú sumu žiadala uhradiť do 15 dní. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru banka doručovala žalovanej na adresu V.. Š. XXXX/X, XXX XX A. poštou s dátumom odoslania na pošte pre

žalovanú dňa 06.04.2018 s tým, že zásielka sa vrátila banke s reláciou pošty, že žalovaná ako adresátka si zásielku neprevzala v odbernej lehote (č.l. 20, 166 spisu).

19. Ďalšou výzvou zo dňa 22.08.2019 banka t.j. pôvodný veriteľ oznámil opätovne žalovanej, že nakoľko je pohľadávka banky zo zmluvy splatná v celom rozsahu, a nakoľko žalovaná je stále v omeškaní so splácaním, výška splatnej a nezaplátenej pohľadávky predstavuje ku dňu 22.08.2019 sumu 2.937,62 Eur, ktorú banka žiadala uhradiť na účet špecifikovaný v tejto výzve.

20. Žalobca ďalej predložil v konaní platobnú históriu k úverovému účtu žalovanej (č.l. 69-78 spisu), tiež výpis z úverového účtu žalovanej za účtovné obdobie od 02.12.2014 09.01.2020 datovaný dňom 09.01.2020 (č.l. 168-172 spisu), z ktorého vyplýva čerpanie úveru žalovanou, predpis jednotlivých splátok, poplatkov, úrokov, úrokov z omeškania a z ktorého dôkazu vyplývajú úhrady žalovanej.

21. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 10.12.2019 pôvodný veriteľ, banka oznámila žalovanej, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1013/2019/CE uzatvorenej dňa 09.12.2019 postúpila pohľadávku banky pohľadávku zo zmluvy s príslušenstvom a právami z akéhokoľvek zabezpečenia spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o., IČO: 35 724 803, Bratislava. Súčasne oznámenie obsahuje uvedenie, že pohľadávku banky je možné od doručenia oznámenia splniť výlučne plnením tejto spoločnosti. Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo odoslané na pošte pre žalovanú dňom 11.12.2019 na adresu V. Š. XXXX/X, A., o čom predložil žalobca podací hárok Slovenskej pošty, a.s., Banská Bystrica č. EPH183373270 (č.l. 79, 167 spisu).

22. Ohľadne postúpenia pohľadávky žalobca predložil i Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1013/2019/CE zo dňa 09.12.2019 včítane Prílohy k nej, keď ide o prílohu č. 1, keď zmluva bola uzatvorená medzi pôvodným veriteľom, Slovenskou sporiteľňou, a.s., Bratislava ako postupcom a žalobcom spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava ako postupníkom. Z prílohy k tejto zmluve vyplýva, že predmetom postúpenia bola i predmetná pohľadávka v celkovej výške 2.995,23 Eur, pozostávajúca zo zložiek tak, ako boli špecifikované v žalobe.

23. Pokusom o zmier zo dňa 31.01.2020, ktorý bol odoslaný na pošte pre žalovanú dňom 03.02.2020 na adresu Š. XXXX/X, A. o čom žalobca predložil podací hárok Slovenskej pošty, a.s. Banská Bystrica č. EPH188427482 (č.l. 81 spisu), žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vyzval žalovanú na úhradu sumy 3.008,53 Eur z titulu istiny 1.645,35 Eur, zmluvného úroku 13,30 Eur, riadneho úroku 1.114,13 Eur, úrokov z omeškania 190,41 Eur, zmluvného úroku 15,48 Eur a nákladov klienta 29,86 Eur. Túto sumu žiadal uhradiť od žalovanej do 10.02.2020.

24. Podľa lustrácie v RO SR zo dňa 16.06.2020 (č.l. 84 spisu), žalovaná je od 27.08.1991 prihlásená k trvalému pobytu na adrese V. Š. XXXX/X, A..

25. Dňa 10.12.2018 žalovaná ešte s pôvodným veriteľom, s bankou uzatvorila Dohodu o zaplatení dlhu (č.l. 193 spisu). Podľa článku II. bodu 1. tejto dohody, žalovaná v celom rozsahu uznala dlh špecifikovaný v článku I. bode 2. tejto dohody, čo do dôvodu, aj čo do výšky, keď sa ho zaviazala zaplatiť v dodatočnej lehote v splátkach po 50,- Eur mesačne s počtom 12 splátok splatných v období od 21.12.2018 do 21.11.2019. Každá splátka bola splatná vždy ku 21. dňu v mesiaci. V dohode je uvedená presná splatnosť každej mesačnej splátky. Z tohto článku z bodu 3. dohody vyplýva, že možnosť platenia celého splatného dlhu v dodatočnej lehote nemá vplyv na to, že dlh je celý splatný na základe vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a dlžník je povinný ho celý splniť. Pokiaľ však dlžník bude plniť splatný dlh riadne a včas v dodatočnej lehote, veriteľ nepristúpi k aktívnemu vymáhaniu celého splatného dlhu. Ak dlžník nebude plniť splatný dlh riadne a včas v dodatočnej lehote, veriteľ vykoná všetky právne kroky k vymoženiu celého splatného dlhu. V článku I. bod 1. tejto dohody je uvedené, že na základe zmluvy o poskytnutí úveru č. 5065589701 poskytol veriteľ dlžníkovi finančné prostriedky, ktoré sa dlžník zaviazal splácať podľa podmienok stanovených v zmluve. Dlžník nesplácal úver riadne a včas, na základe čoho veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a požiadal dlžníka o splatenie dlžnej istiny s príslušenstvom. V bode 2. je uvedené, že celkový dlh predstavuje sumu 2.695,15 Eur.

26. Žiadne iné dôkazy v konaní neboli predložené na vykonanie dokazovania s ich oboznámením.

27. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná v časti o zaplatenie sumy 2.900,22 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.580,20 Eur od 10.12.2019 do zaplatenia, nedôvodná v časti o zaplatenie sumy 95,01 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 65,15 Eur od 10.12.2019 do zaplatenia.

28. Súd v konaní nemal žiadne pochybnosti, že spor, ktorý je predmetom tohto konania vznikol medzi žalobcom resp. jeho právnym predchodcom ako dodávateľom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie bankových služieb, o.i. aj úverov) a žalovanou ako spotrebiteľom tejto úverovej služby, t.j. že spor vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy. Hoci zmluva o úvere je v súlade s predpismi obchodného práva absolútnym obchodom v zmysle § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka a typovo bola uzatvorená podľa § 497 Obchodného zákonníka, a teda úverový vzťah vzniknutý z nej sa má posudzovať podľa ustanovení III. časti Obchodného zákonníka o obchodných záväzkových vzťahoch bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu, v prípade „kolízie“ právnych predpisov občianskeho práva a obchodného práva, ktoré upravujú rovnaké práva a povinnosti, v spotrebiteľských vzťahoch prednostne sa použijú predpisy občianskeho práva, ak sú pre spotrebiteľa výhodnejšie, t.j. použijú sa ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uvedené vyplýva z ustanovenia § 52 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

29. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy (okrem iných) zo zmluvy o úvere (§ 497).

30. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

31. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

32. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

33. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

34. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

35. Typovo teda táto spotrebiteľská zmluva bola síce uzatvorená podľa § 497 Obchodného zákonníka, ale nepochybne vzhľadom na svoj spotrebiteľský charakter, vzhľadom na charakter postavenia žalovanej v tomto právnom vzťahu ako spotrebiteľa, táto podlieha právnomu režimu § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka a právnomu režimu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“).

36. Medzi stranami v konaní nebolo sporné uzavretie zmluvy o úvere dňa 02.12.2014 medzi pôvodným veriteľom, ktorým bola banka na jednej strane a žalovanou ako dlžníčkou na strane druhej za podmienok dojednaných v tejto zmluve o úvere, ktorej bolo pridelené č. 5065589701 (ďalej len „zmluva o úvere“). Na základe tejto zmluvy o úvere banka poskytla žalovanej spotrebiteľský úver v sume 2.000,- Eur. Úver bol poskytnutý za dojednanú úrokovú sadzbu 19,90 % ročne. Žalovaná sa zaviazala úver splácať v mesačných splátkach v sume 42,17 Eur so splatnosťou vždy k 22. dňu v kalendárnom mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dojednaná na deň 22.01.2015, poslednej na deň 22.12.2023. Žalovaná

sa zaviazala úver s dojednaným úrokom zaplatiť v 108 mesačných splátkach. Zmluva obsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov 23,43 %, priemernú hodnotu RPMN 17,33 % ako aj celkovú čiastku spojenú s úverom, ktorú sa žalovaná zaviazala uhradiť a táto predstavovala sumu 4.550,52 Eur. Takéto podmienky vyplývajú z obsahu zmluvy o úvere, dojednanie takýchto podmienok v konaní žalovanou nebolo rozporované.

37. Základnú spornú otázku, ktorú bolo v konaní potrebné vyriešiť bola otázka aktívnej legitímácie žalobcu v konaní na podanie žaloby. Žalovaná namietala, že žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby z dôvodu, že nie je nositeľom hmotného práva, o ktoré v konaní ide. Dôvodila to tvrdením, že jej nebolo doručené Oznámenie o postúpení pohľadávky, ďalej tým, že jej nebolo doručené Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, a ani predchádzajúca výzva na úhradu dlžných splátok pred oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo strany pôvodného veriteľa, ktorý je bankou. Nakoľko pohľadávka banky zo zmluvy o úvere pred postúpením na nového veriteľa nebola predčasne zosplatená, banka nemohla platne na základe zmluvy o postúpení pohľadávok pohľadávku postúpiť na nového veriteľa.

38. V civilnom sporovo konaní je potrebné rozlišovať procesnú legitímáciu a vecnú legitímáciu. Procesnou legitímáciou sa rozumie oprávnenie byť stranou v spore. Vecnou legitímáciou sa rozumie z hmotného práva vyplývajúci stav svedčiaci o tom, kto je nositeľom uplatneného práva alebo povinnosti v konkrétnom prípade. Či je strana vecne legitimovaná, buď aktívne (na strane žalobcu) alebo pasívne (na strane žalovaného), ukáže sa v konečnom vecnom súdnom rozhodnutí. Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že strana nebola nositeľom práva, o ktoré išlo v konkrétnom konaní.

39. Vzhľadom k tomu, že úverový vzťah vznikol medzi pôvodným veriteľom, ktorý bol bankou a žalovanou, súd sa v danej veci zaoberal otázkou, či pri postúpení pohľadávky banky na nového veriteľa, ktorý nie je bankou bolo zachované ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení platnom a účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách“). Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

40. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

41. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

42. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

43. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

44. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

45. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

46. Predpokladom postupiteľnosti pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „zákon o bankách“) je splatnosť dlhu, omeškanie klienta trvajúce aspoň 90 dní a písomná výzva banky na splnenie povinností. Ak niektorý z týchto predpokladov nie je splnený, pohľadávka banky nie je postupiteľná. Ak napriek tomu k jej postúpeniu došlo, ide o právny úkon odporujúci zákonu, preto je neplatný (§ 39 Občianskeho zákonníka).

47. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách dáva možnosť postúpenia pohľadávky aj bez súhlasu klienta, musia však byť naplnené vyššie uvedené podmienky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, je neplatný právny úkon. Žalovaná v tejto súvislosti správne poukazovala na rozsudok Najvyššieho súdu SR Sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24. apríla 2018, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 60/2018. V tejto súvislosti súd poukazuje i na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. marca 2018, Sp.zn. 7Cdo 26/2017, z ktorého vyplýva: „Podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka)“.

48. V súdnej veci medzi stranami nebolo sporné tvrdenie žalobcu, že žalovaná porušila zmluvné povinnosti, keď nesplácala úver riadne a včas. Z vykonaného dokazovania pred súdom vyplynulo, že pre porušenie tejto zmluvnej povinnosti žalovanou, pôvodný veriteľ, banka výzvou zo dňa 02.03.2018 vyzvala žalovanú na úhradu dlžných splátok úveru vyčíslených ku dňu 02.03.2018 vo výške 558,27 Eur a súčasne vyzvala žalovanú, aby najneskôr do 15 dní od doručenia tejto výzvy dlžnú sumu uhradila. Súčasne oznámila žalovanej, že ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, čím sa stane splatnou v celom rozsahu. Táto výzva žalovanej bola adresovaná na adresu V.. Š. XXXX/X, XXX XX A.. Uvedené vyplýva z obsahu tejto výzvy, ktorú žalobca v konaní predložil. Žalobca v konaní predložil i dôkaz (č.l. 165 spisu), fotokópiu dôkazu o doručovaní tejto výzvy žalovanej prostredníctvom pošty. Výzva zo strany banky bola odovzdaná pošte na doručenie pre žalovanú dňom 05.03.2018. Na zásielke je žalovaná označená menom, priezviskom a adresou, na ktorú zásielka mala byť doručená V.. Š. XXXX/X, XXX XX A.. Žalovaná si zásielku neprevzala v odbernej lehote. Na to pôvodný veriteľ, banka oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 04.04.2018 úver predčasne mimoriadne zosplatnil ku dňu 03.04.2018, k tomuto dňu vyčíslil celkovú zosplatnenú pohľadávku na sumu 2.355,96 Eur, keď túto sumu žiadal uhradiť od žalovanej do 15 dní. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovanej bolo adresované na adresu V.. Š. XXXX/X, XXX XX A.. Žalobca v konaní predložil toto Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, tiež dôkaz, že toto oznámenie bolo žalovanej doručované prostredníctvom pošty podaním zásielky na pošte dňa 06.04.2018. Na zásielke je žalovaná označená menom, priezviskom a adresou doručovania V.. Š.Y. XXXX/X, XXX XX A.. Ani túto zásielku si žalovaná podľa relácie pošty neprevzala v odbernej lehote. Ďalej z vykonaného dokazovania vyplynulo, a to z obsahu zmluvy o úvere, že v čase uzatvorenia zmluvy o úvere žalovaná mala adresu bydliska V.. Š.Y. XXXX/X, XXX XX A., na ktorú adresu jej banka doručovala výzvu, i oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru. Podľa výpisu z Registra obyvateľov SR (č.l. 84 spisu) žalovaná je od 27.08.1991 prihlásená k trvalému pobytu na adrese V.. Š. XXXX/X, A., teda na adresu, na ktorú jej banka doručovala výzvu i oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru. Na tejto adrese žalovaná býva i v súčasnom období, keď v predmetnej veci jej súd doručuje súdne zásielky na adresu V.. Š. XXXX/X, XXX XX A., na ktorej adrese žalovaná si súdne zásielky preberá, komunikuje so súdom podaniami, v ktorých si uvádza tiež túto adresu.

49. Na základe zistených skutkových okolností potom súd v konaní mal za to, že banka, t.j. pôvodný veriteľ, pred postúpením pohľadávky zo zmluvy o úvere na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09.12.2019 na nového veriteľa, ktorý nie je bankou zachoval zákonný postup v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Banka pred mimoriadnym zosplatnením úveru vykonala písomnú výzvu banky žalovanej ako dlžníčke, ktorou vyzvala žalovanú na úhradu dlžných splátok úveru vyčíslených vo výzve v lehote do 15 dní od doručenia výzvy, keď vo výzve vyčíslila omeškané splátky dlžníčky. Žalobca tak preukázal prvú podmienku kogentne stanovenú v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Neobstojí v konaní námietka žalovanej, že táto výzva jej nebola doručená, pretože žalobca v konaní predložil dôkaz o doručovaní tejto výzvy žalovanej poštou na adresu, ktorú si žalovaná uviedla v zmluve o úvere, na ktorej je prihlásená k trvalému pobytu dlhodobo od 1991 a na ktorej adrese napokon komunikuje i v súčasnom období v predmetnej veci so súdom. Žalovaná v konaní netvrdila, ale nielenže netvrdila, ale ani žiadnym dôkazom nepreukazovala, že v období doručovania tejto výzvy sa na uvedenej adrese nezdržovala. Následne banka, pôvodný veriteľ, keďže žalovaná dlžné splátky v stanovenej lehote podľa výzvy neuhradila, pristúpil k mimoriadnej splatnosti úveru oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 03.04.2018 listom zo dňa 04.04.2018, ktorý žalobca v konaní tiež predložil. Banka tu vyčíslila celkovú pohľadávku ku dňu mimoriadnej splatnosti pohľadávky na sumu 2.355,96 Eur. Banka t.j. pôvodný veriteľ toto oznámenie doručoval žalovanej ako dlžníčke opätovne poštou na adresu V. Š. XXXX/X, A., keď zásielku si žalovaná opätovne neprevzala v odbernej lehote. Žalovaná ani v tomto prípade netvrdila a nielenže netvrdila, ale ani nepreukazovala žiadnym dôkazom, že by sa v čase doručovania tohto oznámenia nenachádzala na doručovacej adrese, ktorá je adresou jej trvalého pobytu od roku 1991, ktorú adresu si žalovaná uviedla v zmluve o úvere a na ktorej adrese komunikuje so súdom i v predmetnom spore. Žalobca predložil dôkaz o tomto doručovaní do súdneho spisu. Zákon o bankách osobitne neupravuje otázku doručovania výzvy, ani oznámenia o mimoriadnej splatnosti úveru. Tu možno preto zaujať názor, že predmetné zásielky boli žalovanej doručené fikciou doručenia. Ide o obdobný postup pri doručovaní, ako ho upravuje zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Podľa § 111 ods. 3 CSP, ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Podľa § 106 ods. 1 písm. a/ CSP, ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v Registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca. Ako súd už dôvodí, žalovaná je od roku 1991 v RO SR prihlásená k trvalému pobytu na adrese, na ktorú jej banka doručovala predmetné písomnosti. Nakoľko si žalovaná písomnosti neprevzala v odbernej lehote, keďže jej boli doručované prostredníctvom pošty, pričom v konaní netvrdila, a ani nepreukazovala, že by sa na uvedenej adrese v čase doručovania písomností nezdržovala, súd mal za to, že tieto písomnosti jej boli riadne doručené fikciou doručenia. Napokon žalovaná stále býva na tejto adrese, z tejto adresy komunikuje i v predmetnom spore, túto adresu si uvádza v písomnostiach adresovaných v tomto spore súdu. Preto musí niesť dôsledky, ktoré pre ňu z uvedeného vyplývajú, teda dôsledky, že banka pred postúpením pohľadávky zachovala zákonný postup v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Medzi výzvou a zmluvou o postúpení pohľadávky uplynulo 90 kalendárnych dní, keďže výzva je z 02.03.2018 a zmluva o postúpení pohľadávky bola uzatvorená dňa 09.12.2019. Na základe uvedeného súd uzatvára, že postúpenie pohľadávky zo zmluvy o úvere je platné, nedošlo k porušeniu § 92 ods. 8 zákona o bankách, preto banka t.j. pôvodný veriteľ bol oprávnený v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách predčasne zosplatnenú celú pohľadávku zo zmluvy o úvere postúpiť na základe zmluvy o postúpení pohľadávky novému veriteľovi, hoci je nebankovým subjektom, teda žalobcovi. Žalobca je tak nositeľom hmotného práva, o ktoré v konaní ide. Žalovaná nedôvodne vzniesla námietku nedostatku vecnej aktívnej legitimácie žalobcu v konaní. Pokiaľ ide o poukazovanie žalovanou na rozsudok NS SR Sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, je pravdou, že tento rozsudok sa týka výkladu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, ale tento rozsudok vychádza z inej skutkovej situácie, preto tento rozsudok nie je možné bez výhrady na danú vec aplikovať. Vo veci, ktorú posudzoval NS SR totiž nebola predložená výzva banky, a ani nebol predložený dôkaz o jej doručovaní dlžníkovi. Bolo dokladané len oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru bankou, teda zosplatnenie úveru, avšak nie predchádzajúca výzva banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a ani dôkaz o jej doručovaní.

50. Pokiaľ žalovaná ďalej v konaní namietala, že postúpenie pohľadávky nemôže byť platné aj z dôvodu, že jej nebolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky na nového veriteľa, ani táto námietka žalovanej nie je dôvodná. Žalobca v konaní predložil Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 10.12.2019, ktorým banka oznámila žalovanej,

že pohľadávku zo zmluvy o úvere spolu s príslušenstvom a právami z akéhokoľvek zabezpečenia postupuje spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o., teda žalobcovi. Oznámenie o postúpení pohľadávky žalovanej bolo adresované na adresu V. Š. XXXX/X, XXX XX A., pričom žalobca v konaní predložil i dôkaz podací hárok č. EPH183373270 Slovenskej pošty, a.s., ktorý svedčí o tom, že toto oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanej doručované poštou dňa 11.12.2019 (č.l. 167 spisu). Je síce pravdou, že nepredložil dôkaz aj o doručení tohto oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanej, avšak predložil samotnú Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 09.12.2019 včítane prílohy k nej, z ktorých jednoznačne vyplýva, že došlo k postúpeniu pohľadávky z úverovej zmluvy z banky na žalobcu ako nového veriteľa. Aj keby oznámenie o postúpení pohľadávky žalovanej nebolo doručené, nespôsobilo by to neplatnosť postúpenia pohľadávky. Predložením zmluvy o postúpení pohľadávky včítane prílohy k nej, žalobca v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka preukázal, že je nositeľom hmotného práva, o ktoré v konaní ide. Žalobca v konaní aktívnu legitímáciu, teda že je nositeľom hmotného práva, o ktoré v konaní ide preukazoval nielen oznámením o postúpení pohľadávky žalovanej podľa § 526 Občianskeho zákonníka, ale aj zmluvou o postúpení pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka, čím jednoznačne preukázal, že je nositeľom hmotného práva, o ktoré v konaní ide. Na doplnenie k námietke žalovanej súd dopĺňa, že je pravdou, že podľa § 17 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., pôvodný veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky do 5 pracovných dní odo dňa postúpenia pohľadávky, pričom porušenie povinnosti podľa prvej vety je osobitne závažným porušením povinnosti podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 250/2007 Z.z., v znení neskorších predpisov, ale ako súd už uviedol, žalobca preukázal v konaní, že žalovanej bolo oznámené pôvodným veriteľom, teda bankou, že došlo k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy o úvere, keď bolo predložené v konaní toto oznámenie, ako i dôkaz o jeho doručovaní žalovanej. Navyše, tak ako správne poukazoval žalobca, ak by pôvodný veriteľ túto povinnosť nespĺnil, je to síce závažné porušenie povinnosti podľa zákona č. 250/2007 Z.z., v znení neskorších predpisov, ale samotné porušenie tejto povinnosti nespôsobuje neplatnosť postúpenia pohľadávky. Súd uvedené dodáva len na doplnenie, keďže žalobca preukázal, že pôvodný veriteľ, teda banka oznámila žalovanej postúpenie pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka a tiež preukázal, že bolo žalovanej doručované. Oznámenie o postúpení pohľadávky žalovanej bolo doručované na adresu kde žalovaná má bydlisko.

51. Ďalšou základnou námietkou, ktorou sa súd v konaní zaoberal bola námietka premlčania práva žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom vznesená žalovanou. Súd zaoberajúc sa touto námietkou dospel k záveru, že právo žalobcu uplatnené v konaní nie je premlčané.

52. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 - 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

53. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

54. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565) začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

55. Podľa § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

56. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

57. Vykonaným dokazovaním súd mal v konaní za nesporné, že žalovaná porušila svoju povinnosť poukazovať právnomu predchodcovi žalobcu, teda pôvodnému veriteľovi dojednané mesačné splátky. Preto právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 02.03.2018 vyzval žalovanú na úhradu dlžných splátok vo výške 558,27 Eur vyčíslených ku dňu 02.03.2018 v lehote do 15 dní od doručenia výzvy, pričom upozornil žalovanú, že je v omeškaní s úhradou splátok úveru. Súčasne jej dal na vedomie, že je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stane splatnou v celom rozsahu pohľadávka, ak

žalovaná dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradí. Túto výzvu banka vykonala nielen podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ale aj podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Túto výzvu banka realizovala aj v zmysle časti B, bodu 8. prípady porušenia podbodu 8.1. písm. a/ v spojení s podbodom 8.4. písm. a/ Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikropodnikateľom, ktoré v konaní na dôkaz predložil žalobca a ktoré tvorili súčasť zmluvy o úvere. Touto výzvou banka vyzvala žalovanú na uhradenie dlžných splátok úveru v lehote 15 dní od doručenia výzvy s tým, že inak banka bude oprávnená využiť ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a teda vyhlásiť úver predčasne splatným v zmysle uvedených dojednaní v obchodných podmienkach. Po upozornení a po výzve žalovaná svoj splatný záväzok na omeškaných splátkach neuhradila, preto banka pristúpila k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 03.04.2018. V tomto oznámení je uvedené, že pohľadávka z úverovej zmluvy je splatná v celom rozsahu ku dňu 03.04.2018 s jej vyčíslením na sumu 2.355,96 Eur. Ako súd už vyššie dôvodí aj výzva, aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovanej bolo doručené fikciou doručenia.

58. Premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa § 100 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia. Dĺžku premlčacej doby určuje zákon a pod sankciou oslabenia vymáhateľnosti nemožno túto dobu zmeniť ani dohodou strán. Jej uplynutím dochádza k právnym účinkom premlčania. Z hľadiska prejednávaneho sporu je premlčacia doba trojročná (§ 101 Občianskeho zákonníka) a nakoľko zo strany pôvodného veriteľa došlo k vyhláseniu mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru (§ 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka), začala plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky (§ 103 Občianskeho zákonníka). V zmysle občianskeho zákonníka premlčacia doba na uplatnenie práva začala právnomu predchodcovi žalobcu plynúť odo dňa splatnosti splátky, kvôli ktorej bola vyhlásená mimoriadna (predčasná) splatnosť úveru. Pôvodný veriteľ, teda banka upozornila žalovanú, že je v omeškaní s úhradou splátok úveru listom zo dňa 02.03.2018, kedy po lehote splatnosti tri mesiace v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka bola splátka splatná dňa 22.11.2017 k tomuto dňu, kedy banka upozornila žalovanú, že splátky nespláca riadne. Splatnosť mesačných splátok bola dojednaná vždy k 22. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky bola dojednaná na deň 22.01.2015 a poslednej na deň 22.12.2023. Banka mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásila listom zo dňa 04.04.2018 ku dňu 03.04.2018 tak pre splatnosť nesplnenej splátky splatnej dňa 22.11.2017, so zaplatením ktorej žalovaná bola v omeškaní viac ako 3 mesiace ku dňu 02.03.2018. Od tohto dňa, teda 22.11.2017 si veriteľ tak mohol uplatniť svoje právo na súde, pričom márne by táto doba uplynula dňa 22.11.2020, keďže v tomto prípade je premlčacia doba trojročná. Uplatnil ho na súde dňa 13.02.2020, teda včas, v trojročnej všeobecnej premlčacej dobe, ktorá mu márne neuplynula, preto námietka vznesená žalovanou o premlčaní práva žalobcu nie je dôvodná. Postúpenie uplatnenej pohľadávky zo spornej zmluvy o úvere na žalobcu v priebehu plynutia premlčacej doby nemalo na jej plynutie žiaden vplyv (§ 111 Občianskeho zákonníka). Poslednú splátku tak ako vyplýva z výpisu z úverového účtu žalovanej, žalovaná zaplatila za mesiac február 2017, nakoľko žaloba bola podaná na súde dňa 13.02.2020, nie sú premlčané ani splátky úveru splatné pred 22.11.2017, teda za obdobie marec 2017 až október 2017. Aj nárok na zaplatenie týchto mesačných splátok po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalobca uplatnil na súde včas, teda vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ktorá začína plynúť resp. začala plynúť od splatnosti každej jednotlivéj mesačnej splátky za toto obdobie a neuplynula ku dňu podania žaloby na súde dňa 13.02.2020. Súd preto na námietku premlčania vznesenú žalovanou neprihliadol, žalovaná sa úspešne nedovolala premlčania, jej námietka nie je dôvodná. Súd k vyhodnoteniu, či právo žalobcu je premlčané, alebo nie je premlčané dodáva, že nie je viazaný tým, ako túto otázku v konaní posúdili strany sporu, či už žalobca, alebo žalovaná, keď pri vyhodnotení tejto námietky premlčania vychádzal z dôkazov doložených do súdneho spisu v podobe listín.

59. Vzhľadom k tomu, že žalovaná v obrane namietala i tú skutočnosť, že zmluva o úvere neobsahuje podstatné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., konkrétne RPMN, tiež celkové náklady na úver, ďalej rozpis splátky úveru na jednotlivé zložky, istinu, úroky, ďalej, že neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru, súd z hľadiska kontroly spotrebiteľskej zmluvy, či obsahuje alebo neobsahuje tieto náležitosti dospel k záveru, že zmluva všetky tieto podstatné náležitosti namietané žalovanou obsahuje v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Z obsahu zmluvy o úvere vyplýva, že táto obsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov 23,43 %, celkovú čiastku spojenú s úverom 4.550,52 Eur, obsahuje výšku mesačnej splátky 42,17 Eur, splatnosť každej mesačnej splátky vždy k 22. dňu v kalendárnom mesiaci, splatnosť prvej splátky 22.01.2015 a konečnú splatnosť úveru 22.12.2023.

60. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

61. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/, y/.

62. Na základe posúdenia zmluvy o úvere súd dospel k záveru, že spotrebiteľská zmluva obsahuje náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 písm. f/, j/, k/. Obsahuje konečnú splatnosť úveru 22.12.2023, obsahuje, že úver bude splácaný v mesačných splátkach s počtom 108, obsahuje splatnosť prvej splátky dňa 22.01.2015, ako aj splatnosť každej ďalšej mesačnej splátky ku dňu 22. kalendárneho mesiaca. V zmluve sú vyčíslené i celkové náklady spojené s úverom v sume 4.550,52 Eur, v zmluve je uvedená i ročná percentuálna miera nákladov 23,43 %. Nie je preto dôvodná námietka žalovanej, že neobsahuje náležitosť vyžadovanú § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z., teda termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, keď tento je definovaný v zmluve o úvere dňom, mesiacom a rokom, konkrétne 22.12.2023. Výška mesačných splátok je tiež jednoznačne definovaná 42,17 Eur. K námietke žalovanej, že splátky neboli zadefinované koľko z nich pripadá na istinu a koľko na úroky, a teda, že z tohto pohľadu spotrebiteľská zmluva neobsahuje náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., ani táto námietka nie je dôvodná. V tomto smere súd poukazuje už na ustálenú súdnu prax napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR Sp.zn. 4Cdo/187/2017 zo dňa 23. apríla 2018, uznesenie Najvyššieho súdu SR Sp.zn. 7Cdo/98/2018 zo dňa 30. januára 2019, v ktorých rozhodnutiach Najvyšší súd SR prijal záver, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., je dôvodné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Uvedené je v súlade so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS. V tomto smere súd poukazuje aj na rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti V. F., ktorý riešil otázku náležitostí úverovej zmluvy. Preto ani táto námietka žalovanej, že zmluva neobsahuje túto podstatnú náležitosť vyžadovanú § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. nie je dôvodná. Pokiaľ žalovaná ďalej spochybnila, že zmluva o úvere neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, čo je náležitosť vyžadovaná § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z., pričom uvedené spočíva v tom, že tieto náležitosti sú v zmluve o úvere uvedené nesprávne, ani s touto námietkou žalovanej sa súd nestotožnil. Zmluva o úvere obsahuje presné vyčíslenie celkovej čiastky spojenej s úverom na sumu 4.550,52 Eur. Žalovaná sa zaviazala splácať úver v mesačných splátkach 42,17 Eur s počtom 108 mesačných splátok. Ako súd už dôvodí, splátky boli splatné od 22.01.2015 do 22.11.2023, ak by nebolo došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. V zmysle úverových podmienok, výška poslednej splátky je tvorená zostatkom pohľadávky banky. Žalovaná teda mala uhradiť 107 splátok po 42,17 Eur, posledná splátka mala byť uhradená v zostatku pohľadávky, čo v súdenom prípade činilo 38,33 Eur. 107 mesačných splátok x 42,17 Eur číni sumu 4.512,19 Eur + posledná splátka 38,33 Eur = 4.550,52 Eur, čo sú celkové náklady uvedené v zmluve o úvere. Z uvedených dôvodov potom námietka žalovanej, že celkové náklady na úver v zmluve nie sú uvedené správne a teda, že z tohto dôvodu absentuje táto náležitosť zmluvy o úvere, nie je dôvodná. Žalovaná žiadnym spôsobom preukázateľne súdu nezdôvodnila, prečo mali byť tieto celkové náklady uvedené v zmluve v jej tvrdenej čiastke „4.554,36 Eur“. Banka t.j. veriteľ vzhľadom na uvedené uviedol výpočet týchto celkových nákladov do zmluvy o úvere správne, preto spotrebiteľská zmluva túto

náležitost' obsahuje. Obdobne banka uviedla správne i RPMN do zmluvy o úvere 23,43 %, opätovne žalobkyňa nezdôvodnila z akého dôvodu by RPMN v zmluve mala byť uvedená vo výške 23,90 %. O ročnej percentuálnej miere nákladov žalovaná ako spotrebiteľka bola riadne informovaná v zmluve o úvere, ktorú podpísala, navyše obdržala a podpísala aj Informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), ktorú žalobca v konaní predložil na dôkaz. Ak žalovaná namietala správnosť RPMN v zmluve o úvere, mala predložiť spôsob výpočtu RPMN v ňou tvrdenej výške. Tento nepredložila, obrana žalovanej v tom, že RPMN mala činiť 23,90 % ročne potom nie je účinná. O neúčinnnej obrane žalovanej v tomto ohľade, ako aj v ohľade o nesprávnom výpočte celkových nákladov spotrebiteľa v zmluve svedčí i fakt, že žalovaná v priebehu konania a v priebehu svojich vyjadrení menila tieto tvrdenia, keď oproti odporu vo vyjadrení zo dňa 21.08.2020 uviedla, že v skutočnosti RPMN v zmluve má byť „19,58 %“ a nie „15,90 %“, celkové náklady v zmluve nemajú byť uvedené „5.724,- Eur“ ale „6.080,40 Eur“, keď tieto údaje v odpore proti platobnému rozkazu uviedla iné. Oproti nej žalobca v konaní prehľadne uviedol spôsob výpočtu RPMN 23,43 %, ktorá je uvedená v spotrebiteľskej zmluve. Na základe týchto skutočností súd potom dospel k záveru, že zmluva obsahuje aj túto náležitosť, teda RPMN, tiež celkové náklady spotrebiteľa, ktoré sú v zmluve o úvere uvedené správne. Vzhľadom k tomu, že zmluva obsahuje všetky náležitosti, ktoré namietala žalovaná, že ich neobsahuje, úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere nemožno posúdiť ako bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z., pretože spotrebiteľská zmluva všetky tieto podstatné náležitosti obsahuje. Súd k RPMN ešte dodáva, že RPMN vo výške 23,43 % tak, ako bola dojednaná v zmluve neprekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty podľa § 1 ods. 4 v spojení s § 1a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, keď podľa § 1a ods. 1 neprevyšuje dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Táto v rozhodnom období, kedy zmluva o úvere bola uzatvorená predstavovala pri tomto type úveru 21,79 %, dvojnásobok predstavuje 43,58 %, keď zdrojom sú súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za tretí štvrtrok 2014, čo súd údaje smerodajné vzhľadom na dobu uzatvorenia zmluvy o úvere.

63. Vzhľadom na vyššie uvedené, úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere súd nevyhodnotil za bezúročný a bez poplatkov.

64. Ďalej, pokiaľ žalovaná namietala, že nepodpísala Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s., pre poskytovanie úverov, ktoré upravovali bližšie práva a povinnosti zmluvných strán a teda, že pre ňu nie sú záväzné, ani táto obrana žalovanej neobstojí. V zmysle časti III. bodu 3. zmluvy o úvere, žalovaná vyhlásila, že sa oboznámila so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, úverové podmienky, sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle úverovej zmluvy poskytuje, ďalej prehlásila, že súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Je pravdou, že ani všeobecné obchodné podmienky, a ani úverové obchodné podmienky žalovaná nepodpísala, avšak dôsledkom uvedeného nie je, že by nimi nebola viazaná a že by ju tieto nezaväzovali.

65. Z ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, poslednej vety vyplýva, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. V súvislosti s tvrdením žalovanej, že všeobecné obchodné podmienky, a úverové obchodné podmienky museli byť žalovanou podpísané, aby ju zaväzovali, a že inak sú neúčinné, súd poukazuje na to, že na uvedený právny vzťah treba aplikovať ustanovenie § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, keďže niet osobitnej právnej úpravy v Občianskom zákonníku, podľa ktorého možno časť obsahu zmluvy určiť odkazom na všeobecné obchodné podmienky. Preto súd súhlasí s názorom žalobcu, že časť obsahu spotrebiteľskej zmluvy môže byť účinne upravený i vo všeobecných obchodných podmienkach. Všeobecné obchodné podmienky sú vopred spracované, štandardizované texty, obsahujúce spravidla údaje, ktoré sa opakovane používajú pri určitom type spotrebiteľských zmlúv. Hlavnou ich výhodou je, že umožňujú uzatvorenie zmluvy pri zachovaní kvality všetkých zmluvných dojednaní. Žalovaná v konaní nenamietala, že by všeobecné obchodné podmienky a úverové podmienky neboli súčasťou zmluvy, len namietala, že ich nepodpísala. V konaní neoznačila žiaden dôkaz na preukázanie skutočnosti, že s nimi nebola pri uzatvorení úverovej zmluvy oboznámená. Navyše oboznámenie s nimi potvrdila svojim podpisom na samotnej zmluve o úvere. Preto obchodné podmienky, či už všeobecné alebo ďalšie úverové obchodné podmienky žalovanú zaväzujú rovnako ako samotná zmluva o úvere. Všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere, či už všeobecné, alebo osobitné, či už vyžadované všeobecnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, alebo osobitným zákonom, ktorým je zákon č. 129/2010 Z.z., konkrétne

ustanovením § 9 ods. 2 sú v zmluve o úvere uvedené priamo. Žalovaná mala nepochybnú vedomosť o tom, v akej výške je jej úver poskytnutý, za akú odplatu, v akej výške má splácať mesačné splátky, kedy je splatnosť mesačných splátok, kedy má začať splácať úver, kedy je konečná splatnosť úveru, aká je RPMN, aká je priemerná RPMN a aké sú celkové náklady na úver. Ani táto námietka žalovanej preto neobstojí.

66. Napokon po posúdení zmluvy o úvere súd ani nezistil, že by táto obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky. Žalovaná napokon žiadnu konkrétnu neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmluve nevytkla. Jej obrana spočívala, pokiaľ ide o samotnú zmluvu v zásade, že neobsahuje podstatné náležitosti, ktoré žalovaná vytkla, s ktorou obranou sa súd však vysporiadal v tomto rozsudku.

67. Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

68. Z obchodných úverových podmienok, konkrétne z časti B, bodu 5. podbodu 5.2. vyplýva, že pri splácaní pohľadávky banky sa z došlých súm uhrádzajú jednotlivé záväzky dlžníka v tomto poradí: splatné poplatky a náklady banky súvisiace s úverom v poradí od najskôr splatného záväzku, úroky z omeškania podľa poradia od najskôr splatného úroku z omeškania, úroky z prečerpania podľa poradia od najskôr splatného úroku z prečerpania, úroky podľa poradia od najskôr splatného úroku a istina úveru. Tieto obchodné podmienky sú záväzné pre žalovanú. Súd sa stotožňuje s názorom žalobcu, že v prípade riadneho plnenia dlhu sa jedná o plnenie v splátkach a platby dlžníka sa započítavajú podľa dohody zmluvných strán, čo v danom prípade bolo dojednané v uvedenom bode obchodných podmienok. Po predčasnom vyhlásení splatnosti úveru už zo strany dlžníka nejde o plnenie v splátkach, nakoľko dohoda o plnení dlhu v splátkach už nie je v platnosti, resp. došlo k jej zmene v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. V takomto prípade každé peňažné plnenie dlžníka je už potom potrebné započítať na istinu dlhu v zmysle § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

69. Po preskúmaní výšky uplatnenej pohľadávky súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 2.900,22 Eur a nepriznal nárok na zaplatenie sumy 95,01 Eur. V sume 95,01 Eur nepriznal nárok na zaplatenie poplatkov vo výške 29,86 Eur, keď žalobca riadnym spôsobom nešpecifikoval, o aké poplatky sa jedná, za aké úkony boli vyúčtované, ďalej v tejto sume nepriznal nárok na zaplatenie sumy 0,52 Eur z titulu úrokov z omeškania rovnako pre nešpecifikovanie tohto nároku žalobcom, žalobca nešpecifikoval, za čo tento úrok z omeškania bol vyúčtovaný, z akej sumy, za aké obdobie, akým percentom, ďalej v sume 95,01 Eur nebola zohľadnená čiastka 64,63 Eur, ktorú žalobca resp. právny predchodca započítal na rôzne poplatky v úhrade žalovanou čiastky 103,24 Eur. Tu uznal len poplatok za poistenie z úveru v čiastke 38,61 Eur, ktorý bol preskúmateľný a dojednaný v zmluvných podmienkach (103,24 Eur - 38,61 Eur = 64,63 Eur). Potom žalobcovi priznal nárok na zaplatenie sumy 2.900,22 Eur (2.995,23 Eur - 95,01 Eur = 2.900,22 Eur). Sumu 29,86 Eur súd na poplatkoch žalobcovi nepriznal, sumu 65,15 Eur (64,63 Eur + 0,52 Eur), ktorú veriteľ započítal na rôzne poplatky resp. zmluvné pokuty a úrok z omeškania súd zohľadnil na istinu, keď o túto sumu potom došlo k poníženiu istiny zo sumy 1.645,35 Eur na sumu 1.580,20 Eur.

70. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

71. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

72. Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa § 3 tohto nariadenia, výška úrokov z omeškania je o 5 %-ných bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

73. Nakoľko žalovaná je v omeškaní, žalobcovi okrem prisúdenej istiny 2.900,22 Eur patrí i nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.580,20 Eur od 10.12.2019 do zaplatenia, keďže žalovaná je preukázateľne v tomto období v omeškaní s vrátením žalobcovi

istiny 1.580,20 Eur. Žalobca nárok na zaplatenie úrokov z omeškania uplatnil v zákonnej výške, danej citovaným nariadením.

74. V zvyšujúcej časti súd žalobu žalobcu zamietol

75. Na záver súd už len dodáva, že pri zohľadnení všetkých doterajších platieb žalovanou s pripočítaním platby podľa tohto rozsudku (1.386,01 Eur + 2.900,22 Eur = 4.286,23 Eur), žalovaná neuhradí veriteľovi ani to, čo sa zaviazala v zmluve o splátkovom úvere, keby úver splácala riadne a včas, tiež s trvaním zmluvného vzťahu do 22.12.2023, čo je čiastka 4.550,52 Eur.

76. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Vo veci mal väčší úspech žalobca, preto má nárok voči žalovanej na náhradu trov konania úspechu a neúspechu vo veci, ktorý predstavuje 94% ($2.900,22 \div 2.995,23 = 0,97$, t.j. 97% , $95,01 \div 2.995,23 = 0,03$ t.j. 3% , $97\% - 3\% = 94\%$).

77. Žalovaná je tak povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 94% , do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o určení výšky náhrady trov konania podľa § 262 ods. 2 CSP, podľa ktorého o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).